

Práce představuje myšlenkový svět Prof. ThDr. Jana Hellera (1925 - 2008), který se rozprostírá mezi teologií, především starozákonní, a religionistikou. Tuto religionisticko-teologickou „mezipozici“ hodnotí jako velice užitečnou. Práce se také zabývá Hellerovým přístupem ke světu člověku, tedy náboženskou filosofií, která je v Hellerově případě formována biblickou zvěstí a rezonuje s filosofií Martina Bubera. Zkoumá též vlivy Hellerových přímých učitelů - teologů Slavomila C. Danka a Karla Bartha na jeho dílo.

Z oblasti religionistiky práce představuje rezponzivní hypotézu - teorii vzniku náboženství, kterou Heller předkládá jako svůj vlastní přínos religionistice. Dále se dotýká rozlišení pojmu náboženství a náboženskost, teorie a teologie etického zlomu, Hellerova přístupu k neteistickým, karmánovým systémům a zkoumá možnosti mezináboženského dialogu těchto systémů s křesťanstvím v pohledu Jana Hellera. Neopomíná ani Hellerův přínos na poli studia starověkých náboženských systémů, které obklopovaly starozákonní Izrael.

Z teologické problematiky práce mapuje Hellerův přístup bibli a s tím související otázku tradičního procesu a dotýká se i předpokladů a východisek hermeneutiky a biblické exegeze.

V oblasti filosofie zkoumá práce Hellerovu orientaci na Buberův personalismus se svým důrazem na vztah a dialog a přibližuje Hellerovo promyšlení možností, jak překonávat neblahou subjekt-objektovou rozvrženost právě prostřednictvím vztahu. Práce také představuje Hellerovo filosofickoteologické uvažování o vztahu a odpovědnosti člověka vůči životnímu prostředí.

Klíčová slova:

Jan Heller, náboženství, rezponzivní hypotéza, mezináboženský dialog, bible